

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a patra)

5 martie 2015 *

„Trimitere preliminară — Drept de autor și drepturi conexe — Directiva 2001/29/CE — Articolul 5 alineatul (2) litera (b) și articolul 6 — Dreptul de reproducere — Excepție — Copii pentru uz personal — Reproduse efectuate cu ajutorul unor carduri de memorie de telefoane mobile — Compensație echitabilă — Redevență pe suporturi — Egalitate de tratament — Rambursarea redevenței — Prejudiciu minim”

În cauza C-463/12,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Østre Landsret (Danemarca), prin decizia din 10 octombrie 2012, primită de Curte la 16 octombrie 2012, în procedura

Copydan Båndkopi

împotriva

Nokia Danmark A/S,

CURTEA (Camera a patra),

compusă din domnul L. Bay Larsen, președinte de cameră, doamna K. Jürimäe, domnii J. Malenovský (raportor) și M. Safjan și doamna A. Prechal, judecători,

avocat general: domnul P. Cruz Villalón,

grefier: doamna C. Strömholm, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 16 ianuarie 2014,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru Copydan Båndkopi, de P. Schønning, avocat;
- pentru Nokia Danmark A/S, de F. Bøggild, avocat;
- pentru guvernul francez, de D. Colas și de F. X. Bréchet, precum și de B. Beaupère-Manokha, în calitate de agenți;
- pentru guvernul italian, de G. Palmieri, în calitate de agent, asistată de S. Varone, avvocato dello Stato;

* Limba de procedură: daneza.

- pentru guvernul olandez, de M. Noort, de M. Bulterman și de C. Wissels, în calitate de agenți;
- pentru guvernul austriac, de G. Kunnert și de A. Posch, în calitate de agenți;
- pentru guvernul finlandez, de J. Leppo, în calitate de agent;
- pentru guvernul Regatului Unit, de S. Brighthouse, în calitate de agent, asistată de S. Malynicz și de J. Holmes, barristers;
- pentru Comisia Europeană, de J. Samnadda, precum și de H. Støvlbæk și de J. Szczodrowski, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 18 iunie 2014,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 5 alineatul (2) litera (b) și a articolului 6 din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230).
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Copydan Båndkopi (denumită în continuare „Copydan”), pe de o parte, și Nokia Danmark A/S (denumită în continuare „Nokia”), pe de altă parte, cu privire la plata redevenței destinate să finanțeze compensația echitabilă, în temeiul excepției de la dreptul de reproducere menționate la articolul 5 alineatul (2) litera (b) din respectiva directivă (denumită în continuare „redevența pentru copia privată”).

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

- 3 Considerentele (9), (10), (31), (32), (35), (38) și (39) ale Directivei 2001/29 au următorul cuprins:
  - „(9) Orice armonizare a dreptului de autor și a drepturilor conexe trebuie să aibă la bază un nivel ridicat de protecție, deoarece aceste drepturi sunt esențiale pentru creația intelectuală. [...]
  - (10) Autorii sau artiștii interpreți sau executanți trebuie să primească o remunerație adecvată pentru utilizarea operelor lor, pentru a-și putea continua munca creativă și artistică, la fel ca și producătorii, pentru a putea finanța această muncă. [...]
  - [...]
  - (31) Trebuie păstrat un echilibru just între drepturile și interesele diverselor categorii de titulari de drepturi, precum și între acestea și drepturile și interesele utilizatorilor de obiecte protejate. [...]
  - (32) Prezenta directivă prevede o enumerare exhaustivă a excepțiilor și limitărilor privind dreptul de reproducere și dreptul de comunicare publică. Anumite excepții sau limitări se aplică doar dreptului de reproducere, dacă este cazul. Această listă ține cont în mod corespunzător de

diferitele tradiții juridice ale statelor membre, având în același timp ca scop să asigure funcționarea pieței interne. Statele membre trebuie să aplice în mod coerent aceste excepții și limitări, care vor fi evaluate cu ocazia revizuirii legislației de punere în aplicare în viitor.

[...]

(35) În cazul anumitor excepții sau limitări, titularii drepturilor trebuie să primească o compensație echitabilă pentru a fi despăgubiți corespunzător pentru utilizarea operelor lor sau a altor obiecte protejate. La determinarea formei, a modalităților detaliate și a posibilelor niveluri ale acestei compensații echitabile, ar trebui să se țină cont de împrejurările specifice fiecărui caz. În evaluarea acestor împrejurări, un criteriu util ar fi potențialul prejudiciu cauzat titularului de drept prin actul în cauză. În cazul în care titularul dreptului a fost deja plătit în altă formă, de exemplu sub forma unor redevențe din contractul de licență, nu se mai poate face o plată specifică sau separată. Nivelul compensației echitabile ar trebui să țină cont de gradul de utilizare a măsurilor tehnologice de protecție prevăzute prin prezenta directivă. Anumite situații în care prejudiciul cauzat titularului de drept este minim nu pot da naștere unei obligații de plată.

[...]

(38) Statelor membre ar trebui să li se permită să prevadă o excepție sau o limitare de la dreptul de reproducere pentru anumite tipuri de reproduceri de materiale audio, vizuale și audiovizuale pentru uz personal, însoțită de o compensație echitabilă. O astfel de excepție poate implica introducerea sau menținerea sistemelor de remunerare în vederea compensării prejudiciului cauzat titularilor de drepturi. [...]

(39) Atunci când aplică excepția sau limitarea cu privire la copierea privată, statele membre ar trebui să țină cont în mod corespunzător de evoluția economică și tehnologică, în special cu privire la copierea privată pe suport digital și sistemele de remunerare aferente, dacă sunt disponibile măsuri tehnologice de protecție eficiente. Astfel de excepții sau limitări nu trebuie să împiedice folosirea mijloacelor tehnice, nici reprimarea oricărui act de contrafacere.”

4 În conformitate cu articolul 2 din directiva menționată:

„Statele membre prevăd dreptul exclusiv de a autoriza sau de a interzice reproducerea directă sau indirectă, temporară sau permanentă, prin orice mijloace și în orice formă, în totalitate sau în parte:

(a) pentru autori, a operelor lor;

[...]”

5 Potrivit articolului 5 alineatele (2) și (5) din aceeași directivă:

„(2) Statele membre pot să prevadă excepții și limitări de la dreptul de reproducere prevăzut la articolul 2, în următoarele cazuri:

(a) pentru reproduceri pe hârtie sau orice suport similar, realizate prin folosirea oricărui tip de tehnici fotografice sau prin alt proces cu efecte similare, cu excepția partiturilor, cu condiția ca titularii de drepturi să primească compensații echitabile;

(b) pentru reproduceri pe orice suport realizate de către o persoană fizică pentru uz personal și în scopuri care nu sunt direct sau indirect comerciale, cu condiția ca titularii de drepturi să primească compensații echitabile care să țină cont de aplicarea sau neaplicarea măsurilor tehnice menționate la articolul 6 pentru operele sau obiectele protejate în cauză;

[...]

(5) Excepțiile și limitările prevăzute la alineatele (1), (2), (3) și (4) se aplică numai în anumite cazuri speciale care nu intră în conflict cu exploatarea normală a operei sau a altui obiect protejat și nu aduc în mod nejustificat atingere intereselor legitime ale titularului dreptului.”

- 6 Articolul 6 alineatele (1) și (3) din Directiva 2001/29 are următorul cuprins:

„(1) Statele membre prevăd o protecție juridică adecvată împotriva nerespectării oricăror măsuri tehnice eficiente, pe care persoana respectivă le efectuează cu bună știință sau având motive întemeiate să știe că urmărește acest obiectiv.

[...]

(3) În sensul prezentei secțiuni, expresia «măsuri tehnice» se referă la orice tehnologie, dispozitiv sau componentă care, în cadrul funcționării normale, este proiectată pentru a preveni sau limita, în ceea ce privește operele sau alte obiecte protejate, acte care nu sunt autorizate de titularul dreptului de autor sau al unui drept conex dreptului de autor, conform legislației [...]. Măsurile tehnice sunt considerate eficiente când utilizarea unei opere sau a unui alt obiect protejat este controlată de către titularii de drepturi prin aplicarea unui cod de acces sau a unui procedeu de protecție, cum ar fi criptarea, bruierea sau alte transformări ale operei sau ale altui obiect protejat, sau a unui mecanism de control al copierii, care îndeplinește obiectivul de protecție.”

Dreptul danez

- 7 Potrivit articolului 12 alineatele 1 și 3 din Legea privind dreptul de autor (ophavsretsloven), astfel cum a fost consolidată prin Decretul nr. 202 din 27 februarie 2010 (denumită în continuare „Legea privind dreptul de autor”):

„1. Orice persoană este îndreptățită să facă sau să obțină, pentru uzul personal, copii individuale ale operelor care au fost deja aduse la cunoștința publicului. Aceste copii nu pot fi utilizate în niciun alt scop.

[...]

3. [R]eproducerea în formă digitală pe baza unui exemplar împrumutat sau închiriat nu este permisă fără acordul autorului.”

- 8 Articolul 39 alineatele 1 și 2 din această lege prevede:

„1. Oricine produce sau importă în scop comercial casete audio sau video sau alte dispozitive pe care se pot înregistra sunete sau imagini plătește o remunerație autorilor operelor menționate la alineatul 2.

2. Remunerația trebuie plătită pentru casete etc., care permit copierea pentru uz personal [...].”

- 9 Articolul 40 alineatele 2 și 3 din Legea privind dreptul de autor prevede:

„2. Pentru anul 2006, remunerația [...] este de 4,28 DKK pe unitate pentru cardurile de memorie.

3. Remunerația specificată la alineatele 1 și 2 se ajustează anual începând cu 2007 potrivit unui indice de ajustare a baremelor (a se vedea Legea privind indicele de ajustare a baremelor).”

10 Articolul 75 c alineatul 1 din aceeași lege prevede:

„Nu se permite nerespectarea, fără acordul titularului de drepturi, a măsurilor tehnice eficiente.”

Litigiul principal și întrebările preliminare

11 Copydan este un organism de gestiune a drepturilor de autor care reprezintă titularii de astfel de drepturi asupra unor opere audio și audiovizuale. Aceasta este autorizată de Kulturministeriet (Ministerul Culturii) să colecteze, să administreze și să distribuie între acești titulari redevențele percepute pentru utilizarea respectivelor opere.

12 Nokia comercializează telefoane mobile în Danemarca. Aceasta furnizează produsele menționate profesioniștilor, care le revând, la rândul lor, atât unor particulari, cât și altor profesioniști. Toate telefoanele mobile au memorie internă. În plus, anumite modele conțin un card de memorie suplimentar, care diferă de cartela SIM. Dacă un utilizator are un telefon mobil care dispune de un card de memorie, el poate stoca pe acesta date precum numere de telefon, coordonate sau fotografii înregistrate cu telefonul respectiv. Pe acel card se mai pot stoca fișiere care conțin opere muzicale, filme și alte opere protejate. Astfel de fișiere pot să fi fost descărcate de pe internet sau să provină de pe DVD-uri, CD-uri, MP3 playere sau de pe calculatoarele utilizatorilor.

13 Părțile din litigiul principal sunt de acord că, dacă un utilizator stochează opere protejate pe un telefon mobil care dispune atât de o memorie internă, cât și de un card de memorie, operele respective sunt stocate, în general, pe cardul de memorie. Cu toate acestea, dacă utilizatorul modifică setările telefonului, el poate stoca acele opere și în memoria internă.

14 În opinia Copydan, cardurile de memorie pentru telefoane mobile trebuie să intre, în temeiul excepției de la dreptul de reproducere, sub incidența sistemului compensației echitabile prevăzut de Legea privind dreptul de autor (denumită în continuare „compensație echitabilă”), printre cele cu capacitate de stocare extrem de scăzută. Din acest motiv, organismul menționat a formulat o acțiune solicitând obligarea Nokia la plata unei redevențe pentru copia privată aferente cardurilor de memorie importate în perioada cuprinsă între anii 2004 și 2009.

15 Nokia a arătat că o astfel de redevență nu este datorată atunci când reproducerea nu este licită, nici atunci când utilizarea reproducerii care succedă, de exemplu, unei descărcări a operei protejate de pe un site de comerț online este autorizată de titularii dreptului de autor. Așadar, numai reproducerea licite pentru uz personal neautorizate de titularii de drepturi sunt cele care ar trebui să fie supuse sistemului de compensație echitabilă. Or, cardurile de memorie pentru telefoane mobile nu ar conține decât rareori asemenea copii, astfel încât nu se poate impune nicio redevență în temeiul acestor copii.

16 În aceste condiții, Østre Landsret a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Este compatibilă cu [Directiva 2001/29] legislația unui stat membru care prevede că titularilor de drepturi trebuie să li se plătească o compensație pentru reproducerea efectuată utilizând următoarele surse:

- a) fișiere pentru a căror utilizare titularul de drepturi și-a dat acordul, iar clientul a plătit o redevență (conținut sub licență provenit de exemplu de la magazinele online);
- b) fișiere pentru a căror utilizare titularul de drepturi și-a dat acordul, dar clientul nu a plătit o redevență (conținut sub licență, de exemplu în legătură cu oferte comerciale);

- c) propriul DVD, CD-ROM, MP3 player, computer etc. al utilizatorului, pentru care nu sunt aplicabile măsuri tehnice eficiente;
  - d) propriul DVD, CD-ROM, MP3 player, computer etc. al utilizatorului, pentru care sunt aplicabile măsuri tehnice eficiente;
  - e) un DVD, un CD-ROM, un MP3 player, un computer sau un alt aparat aparținând unei terțe persoane;
  - f) opere copiate nelegal de pe internet sau din alte surse;
  - g) fișiere copiate legal în alt mod, de exemplu de pe internet (din surse legale atunci când nu s-a acordat nicio licență)?
- 2) Cum trebuie luate în considerare măsurile tehnice eficiente [...] de o legislație a unui stat membru privind compensația echitabilă pentru titularii de drepturi (articolul 6 din Directiva [2001/29])?
- 3) La stabilirea [compensației echitabile], ce constituie «situații în care prejudiciul cauzat titularului de drept este minim», astfel cum se prevede în considerentul (35) al Directivei [2001/29], care determină incompatibilitatea cu directiva a legislației unui stat membru care prevede o compensație pentru titularii de drepturi pentru o astfel de reproducere pentru uz personal [...]?
- 4) a) Presupunând că funcția principală sau esențială a cardurilor de memorie pentru telefoane mobile nu este reproducerea pentru uz personal, legislația statelor membre care prevede o compensație pentru titularii de drepturi pentru copierea pe cardurile de memorie ale telefoanelor mobile este compatibilă cu Directiva [2001/29]?
- b) Presupunând că una dintre funcțiile principale sau esențiale ale cardurilor de memorie pentru telefoane mobile este reproducerea pentru uz personal, legislația statelor membre care prevede o compensație pentru titularii de drepturi pentru copierea pe cardurile de memorie ale telefoanelor mobile este compatibilă cu Directiva [2001/29]?
- 5) Este compatibilă cu noțiunea «echilibru just» menționată în considerentul (31) al Directivei [2001/29] și cu interpretarea uniformă a noțiunii «compensație echitabilă» prevăzute la articolul 5 alineatul (2) litera (b) din directivă, care trebuie să se întemeieze pe «prejudiciu», o legislație a statelor membre în temeiul căreia se colectează o compensație pentru cardurile de memorie, deși nu se colectează nicio compensație pentru memoria internă, spre exemplu a MP3 playerelor sau a iPod-urilor, care sunt concepute și utilizate în primul rând pentru stocarea reproducerilor pentru uz personal?
- 6) a) Directiva [2001/29] se opune unei legislații a statelor membre care prevede colectarea unei compensații pentru reproducerea pentru uz personal de la un producător și/sau de la un importator care vinde carduri de memorie către comercianți care le revând către clienți atât persoane fizice, cât și persoane juridice, fără ca producătorul și/sau importatorul să știe dacă aceste carduri de memorie au fost vândute unor clienți persoane fizice sau comercianți?
- b) Are vreun efect asupra răspunsului la a șasea întrebare litera a) faptul că legislația unui stat membru conține dispoziții care prevăd că producătorii, importatorii și/sau distribuitorii nu au obligația de a plăti o compensație pentru cardurile de memorie utilizate în scopuri profesionale, că producătorilor, importatorilor și/sau distribuitorilor, în situația în care au plătit compensația, li se poate rambursa compensația plătită pentru cardurile de memorie în măsura în care acestea sunt folosite în scopuri profesionale și că producătorii, importatorii și/sau distribuitorii pot vinde carduri de memorie, fără a avea obligația de a plăti compensația, altor comercianți care sunt membri ai organismului de gestiune colectivă?

- c) Are vreun efect asupra răspunsului la a șasea întrebare literele a) sau b) faptul că:
- i) legislația unui stat membru conține dispoziții care prevăd că producătorii, importatorii și/sau distribuitorii nu au obligația de a plăti o compensație pentru cardurile de memorie utilizate în scopuri profesionale, [în situația în care] noțiunea «scopuri profesionale» este interpretată ca fiind un drept de deducere conferit numai întreprinderilor agreeate de Copydan, în timp ce compensația trebuie plătită în temeiul cardurilor de memorie utilizate în scopuri profesionale de alți clienți comercianți neagreeți de Copydan?
  - ii) legislația statului membru conține dispoziții care au ca efect că, dacă producătorul, importatorul și/sau distribuitorul a plătit totuși (teoretic) compensația, aceasta poate fi rambursată în ceea ce privește cardurile de memorie în măsura în care acestea sunt folosite în scopuri profesionale, [în situația în care] [...] în practică, numai cumpărătorul cardului de memorie poate obține rambursarea, iar cumpărătorul cardului de memorie trebuie să se adreseze Copydan cu o cerere de rambursare a compensației;
  - iii) legislația unui stat membru conține dispoziții care prevăd că producătorii, importatorii și/sau distribuitorii pot vinde carduri de memorie, fără a avea obligația de a plăti compensația, altor comercianți care sunt membri ai organismului de gestiune colectivă, [în situația în care] Copydan este organismul însărcinat cu gestiunea redevenței, iar comercianții care sunt membri nu știu dacă cardurile de memorie au fost vândute unor persoane fizice sau unor persoane juridice?”

Cu privire la întrebările preliminare

Observație introductivă

- 17 Anumite întrebări adresate de instanța de trimitere nu se referă în mod explicit la articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29, în timp ce altele îl menționează. Cu toate acestea, din decizia de trimitere reiese cu claritate că toate întrebările adresate trebuie înțelese ca vizând această dispoziție și, prin urmare, Curtea va examina întrebările respective în lumina dispoziției menționate.

Cu privire la a patra întrebare

- 18 Prin intermediul celei de a patra întrebări, care trebuie analizată în primul rând, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29 se opune unei reglementări naționale care prevede o compensație echitabilă pentru suporturi plurifuncționale cum sunt cardurile de memorie pentru telefoane mobile, indiferent dacă aceste suporturi au sau nu au ca funcție principală realizarea de copii pentru uz personal.
- 19 În această privință, trebuie amintit că, în cazul în care statele membre decid să instituie excepția, prevăzută la articolul 5 alineatul (2) litera (b) din directiva menționată, de la dreptul de reproducere pentru utilizarea de copii pentru uz personal (denumită în continuare „excepția privind copia privată”), în dreptul lor național, acestea sunt obligate în special să prevadă, în temeiul acestei dispoziții, plata unei compensații echitabile în favoarea titularilor dreptului exclusiv de reproducere (Hotărârea Padawan, C-467/08, EU:C:2010:620, punctul 30, precum și Hotărârea Amazon.com International Sales și alții, C-521/11, EU:C:2013:515, punctul 19).
- 20 Întrucât dispozițiile aceleiași directive nu oferă mai multe precizări cu privire la diferitele elemente ale sistemului de compensație echitabilă, statele membre dispun de o marjă largă de apreciere pentru a le delimita. Revine în special statelor membre sarcina de a determina persoanele care trebuie să achite

această compensație, precum și de a stabili forma, modalitățile și nivelul respectivei compensații (a se vedea în acest sens Hotărârea Stichting de Thuiskopie, C-462/09, EU:C:2011:397, punctul 23, precum și Hotărârea Amazon.com International Sales și alții, EU:C:2013:515, punctul 20).

- 21 În aceste condiții, compensația echitabilă, precum și, prin urmare, sistemul pe care aceasta se bazează și nivelul său trebuie să fie legate de prejudiciul cauzat titularilor de drepturi ca urmare a realizării copiilor private (a se vedea în acest sens Hotărârea Padawan, EU:C:2010:620, punctele 40 și 42).
- 22 Din moment ce persoana ce realizează, pentru uz personal, reproducerea unei opere protejate fără a solicita autorizarea prealabilă din partea titularului de drepturi în cauză este cea care îi cauzează acestuia un prejudiciu, aceleași persoane îi revine, în principiu, obligația de a repara prejudiciul respectiv prin finanțarea compensației care va fi plătită acestui titular (a se vedea în acest sens Hotărârea Padawan, EU:C:2010:620, punctul 45, și Hotărârea Amazon.com International Sales și alții, EU:C:2013:515, punctul 23).
- 23 Curtea a admis totuși că, ținând seama de dificultățile practice legate de identificarea utilizatorilor privați, precum și de obligarea acestora să îi despăgubească pe titularii dreptului exclusiv de reproducere pentru prejudiciul cauzat, statele membre pot institui, pentru a finanța compensația echitabilă, o redevență pentru copia privată, dar nu în sarcina persoanelor private vizate, ci a celor care dispun de echipamente, de aparate și de suporturi de reproducere digitală și care, în această calitate, pun respectivele echipamente, aparate și suporturi de reproducere, în drept sau în fapt, la dispoziția persoanelor private sau le furnizează acestora din urmă un serviciu de reproducere. În cadrul unui astfel de sistem, persoanele care dispun de aceste echipamente, aparate și suporturi de reproducere au obligația de a plăti redevența pentru copia privată (Hotărârea Padawan, EU:C:2010:620, punctul 46, precum și Hotărârea Amazon.com International Sales și alții, EU:C:2013:515, punctul 24).
- 24 În această privință, nu este necesar să se demonstreze că persoanele fizice realizează în mod efectiv reproduceri în scopuri private cu ajutorul unor astfel de echipamente, aparate și suporturi. Astfel, se prezumă în mod legitim că persoanele menționate beneficiază integral de această punere la dispoziție, altfel spus se consideră că utilizează toate funcțiile îndeplinite de respectivele echipamente, inclusiv funcția de copiere (a se vedea în acest sens Hotărârea Padawan, EU:C:2010:620, punctele 54 și 55).
- 25 În consecință, dacă echipamentele, aparatele și suporturile de reproducere digitală sunt puse la dispoziția persoanelor fizice în calitate de utilizatori privați, simpla capacitate a acestora de copiere este suficientă pentru a justifica aplicarea redevenței pentru copia privată (a se vedea în acest sens Hotărârea Padawan, EU:C:2010:620, punctul 56).
- 26 Astfel, din această jurisprudență a Curții rezultă că nu este în principiu relevant că un suport este unifuncțional sau plurifuncțional, nici că funcția de copiere este, eventual, secundară în raport cu alte funcții, din moment ce se presupune că utilizatorii finali exploatează toate funcțiile disponibile ale acestui suport.
- 27 În aceste condiții, plurifuncționalitatea și caracterul secundar al funcției legate de copiere pot avea o incidență asupra cuantumului compensației echitabile. Mai precis, ținând seama de considerațiile menționate la punctul 21 din prezenta hotărâre, acest cuantum trebuie stabilit de autoritățile competente, în principiu, ținând cont de importanța capacității suportului de a reproduce opere pentru uz personal.
- 28 În consecință, în cazul în care se dovedește că, în practică, o astfel de funcție nu este aproape deloc utilizată de utilizatorii unui suport, punerea la dispoziție a acestei funcții ar putea, în conformitate cu considerentul (35) al Directivei 2001/29, să nu dea naștere unei obligații de plată a compensației echitabile, întrucât prejudiciul cauzat titularilor de drepturi ar fi considerat minim.

29 Având în vedere toate considerațiile de mai sus, trebuie să se răspundă la a patra întrebare că articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29 nu se opune unei reglementări naționale care prevede o compensație echitabilă pentru suporturi plurifuncționale cum sunt cardurile de memorie pentru telefoane mobile, indiferent dacă aceste suporturi au sau nu au ca funcție principală realizarea de copii pentru uz personal, cu condiția ca una dintre funcțiile respectivelor suporturi, fie ea și secundară, să permită deținătorilor lor să le utilizeze în acest scop. Caracterul principal sau secundar al funcției menționate și importanța capacității de copiere a suportului pot influența însă cuantumul compensației echitabile datorate. În măsura în care prejudiciul cauzat titularilor de drepturi ar fi considerat minim, punerea la dispoziție a respectivei funcții ar putea să nu dea naștere unei obligații de plată a acestei compensații.

Cu privire la a cincea întrebare

30 Prin intermediul celei de a cincea întrebări, care trebuie analizată în al doilea rând, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29 se opune unei reglementări naționale în temeiul căreia redevența pentru copia privată trebuie plătită în cazul furnizării suporturilor care pot fi utilizate în scopul reproducerii pentru uz personal, cum sunt cardurile de memorie pentru telefoane mobile, dar această redevență nu trebuie plătită pentru furnizarea componentelor destinate în principal să stocheze copii pentru uz personal cum sunt memoriile interne ale MP3 playerelor.

31 În această privință, trebuie subliniat că excepțiile prevăzute la articolul 5 din Directiva 2001/29 trebuie aplicate cu respectarea principiului egalității de tratament, care constituie un principiu general al dreptului Uniunii, consacrat la articolul 20 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (a se vedea în această ultimă privință Hotărârea Glatzel, C-356/12, EU:C:2014:350, punctul 43).

32 Potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, principiul egalității de tratament impune ca situații comparabile să nu fie tratate în mod diferit și ca situații diferite să nu fie tratate în același mod, cu excepția cazului în care un astfel de tratament este justificat în mod obiectiv (a se vedea în special Hotărârea Soukupová, C-401/11, EU:C:2013:223, punctul 29, și Hotărârea Sky Italia, C-234/12, EU:C:2013:496, punctul 15).

33 În consecință, statele membre nu pot să prevadă modalități de compensare echitabilă care ar introduce o inegalitate de tratament nejustificată între diferitele categorii de operatori economici care comercializează bunuri comparabile vizate de excepția privind copia privată sau între diferitele categorii de utilizatori de obiecte protejate.

34 În cauza principală, este cert că reglementarea națională impune distincția între, pe de o parte, suporturile care sunt detașabile de aparatele dotate cu funcția de reproducere digitală și, pe de altă parte, componentele indisociabile de asemenea aparate. Astfel, în timp ce pentru furnizarea acestor suporturi se aplică redevența pentru copia privată, acest lucru nu este valabil pentru furnizarea componentelor respective.

35 În această privință, trebuie să se arate că suporturile plurifuncționale cum sunt cardurile de memorie pentru telefoane mobile, pe de o parte, și componentele integrate cum sunt memoriile interne ale MP3 playerelor, pe de altă parte, pot fi utilizate pentru reproducerea în scopuri private a unor opere protejate și pot cauza astfel un prejudiciu titularilor dreptului de autor.

36 Această analiză este aplicabilă deopotrivă cardurilor de memorie și memoriilor interne ale telefoanelor mobile. Or, chiar dacă, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 13 din prezenta hotărâre, acestea din urmă au, în cadrul aceluiași aparat telefonic, o funcție de copiere identică cu cea a cardurilor de memorie, din dosarul aflat pe rolul Curții nu reiese că furnizarea lor este supusă redevenței pentru copia privată.

- 37 Revine totuși instanței de trimitere sarcina de a examina dacă există, eventual, alte împrejurări care ar permite să se constate că, în pofida faptului că componentele integrate avute în vedere au aceeași funcție în materie de copiere precum cardurile de memorie pentru telefoane mobile, aceste componente nu sunt comparabile din punctul de vedere al cerințelor legate de compensația echitabilă.
- 38 În această privință, instanța de trimitere ar putea în special să aprecieze eventuala incidență a faptului că respectivele componente sunt indisociabile de aparatele în care sunt integrate, în timp ce suporturile utilizate în scopuri identice de reproducere precum cardurile de memorie sunt detașabile de acestea, caracteristică ce ar putea fi de natură să faciliteze reproduceri suplimentare ale acelorași opere pe alte suporturi.
- 39 În ipoteza în care instanța de trimitere ar concluziona că respectivele componente și suporturi sunt comparabile din punctul de vedere al cerințelor legate de compensația echitabilă, aceasta va fi ulterior determinată să verifice dacă diferența de tratament care rezultă din sistemul național de compensare echitabilă este justificată.
- 40 Această diferență de tratament s-ar justifica mai ales în ipoteza în care, pentru componentele integrate care pot fi utilizate în scopul reproducerii, spre deosebire de suporturile detașabile în discuție în litigiul principal, titularii de drepturi percep o compensație echitabilă într-o altă formă.
- 41 Având în vedere toate considerațiile de mai sus, trebuie să se răspundă la a cincea întrebare că articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29 nu se opune unei reglementări naționale care supune la plata redevenței pentru copia privată furnizarea suporturilor care pot fi utilizate în scopul reproducerii pentru uz personal, cum sunt cardurile de memorie pentru telefoane mobile, dar nu supune la plata acestei redevențe furnizarea componentelor destinate în principal să stocheze copii pentru uz personal, cum sunt memoriile interne ale MP3 playerelor, în măsura în care aceste diferite categorii de suporturi și componente nu sunt comparabile sau diferența de tratament la care sunt supuse este justificată, verificarea acestor aspecte fiind în sarcina instanței de trimitere.

Cu privire la șasea întrebare

- 42 Prin intermediul celei de a șasea întrebări, care trebuie analizată în al treilea rând, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29 trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care impune plata redevenței pentru copia privată în sarcina producătorilor și importatorilor care vând unor profesioniști carduri de memorie pentru telefoane mobile, deși cunosc faptul că respectivele carduri sunt destinate să fie revândute de aceștia din urmă, fără a ști însă dacă cumpărătorii finali ai cardurilor sunt particulari sau profesioniști. În plus, instanța de trimitere solicită să se stabilească dacă are vreun efect asupra răspunsului la această întrebare faptul că producătorii și importatorii respectivi
- sunt scutiți de la plata redevenței menționate dacă vând carduri de memorie profesioniștilor înscriși la organizația însărcinată cu gestiunea redevențelor și
  - li se poate rambursa aceeași redevență dacă cardurile de memorie pentru telefoane mobile sunt utilizate în scopuri profesionale, știut fiind că, în practică, numai dobânditorul final al unui astfel de card de memorie poate obține rambursarea redevenței pentru copia privată, cu condiția să adreseze o cerere organizației însărcinate cu gestiunea redevențelor.
- 43 Astfel cum s-a amintit la punctul 23 din prezenta hotărâre, statele membre pot institui, pentru a finanța compensația echitabilă, o redevență pentru copia privată, dar nu în sarcina persoanelor private vizate, ci a celor care dispun de echipamente, de aparate și de suporturi de reproducere digitală și care, în această calitate, pun respectivele echipamente, aparate și suporturi de reproducere, în drept sau în fapt, la dispoziția persoanelor private sau le furnizează acestora din urmă un serviciu de reproducere.

- 44 Din jurisprudența Curții reiese de asemenea că statele membre pot, în anumite condiții, să aplice nediferențiat redevența pentru copia privată în privința suporturilor de înregistrare care pot fi utilizate pentru reproducere, inclusiv în ipoteza în care utilizarea finală a acestora nu intră sub incidența cazului menționat la articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29 (a se vedea în acest sens Hotărârea Amazon.com International Sales și alții, EU:C:2013:515, punctul 31).
- 45 Un sistem care urmărește aplicarea unei astfel de redevențe pentru copia privată nu se dovedește a fi conform cu dispoziția menționată decât dacă instituirea sa este justificată de dificultăți practice și dacă persoanele obligate la plată dispun de un drept la rambursarea acestei redevențe atunci când ea nu este datorată (a se vedea în acest sens Hotărârea Amazon.com International Sales și alții, EU:C:2013:515, punctul 31).
- 46 În această privință, un sistem de redevență pentru copia privată poate fi justificat în special de necesitatea de a remedia imposibilitatea de a identifica utilizatorii finali sau dificultățile practice care țin de această identificare sau de alte dificultăți similare (a se vedea în acest sens Hotărârea Amazon.com International Sales și alții, EU:C:2013:515, punctele 31 și 34).
- 47 Cu toate acestea, din jurisprudența Curții reiese că, în orice caz, redevența respectivă nu trebuie să se aplice furnizării echipamentelor, aparatelor și suporturilor de reproducere către alte persoane decât persoanele fizice, în scopuri vădit străine de cel al realizării de copii pentru uz personal (a se vedea în acest sens Hotărârea Padawan, EU:C:2010:620, punctul 52, precum și Hotărârea Amazon.com International Sales și alții, EU:C:2013:515, punctul 28).
- 48 Pe de altă parte, în ceea ce privește dreptul la rambursarea aceleiași redevențe, acesta nu poate fi efectiv și nu poate face ca restituirea redevenței plătite să fie excesiv de dificilă în afara cazului menționat la articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29 (a se vedea în acest sens Hotărârea Amazon.com International Sales și alții, EU:C:2013:515, punctele 31 și 34).
- 49 În cauza principală, revine instanței de trimitere sarcina de a verifica, în primul rând, dacă instituirea sistemului care prevede plata redevenței pentru copia privată cu ocazia punerii în circulație a cardurilor de memorie pentru telefoane mobile se dovedește a fi justificată de dificultăți practice precum cele menționate la punctul 46 din prezenta hotărâre.
- 50 În această privință, din considerațiile amintite la punctul 47 din prezenta hotărâre reiese că punerea în circulație a respectivelor carduri trebuie scutită de redevența menționată printre altele în cazul în care producătorul sau importatorul în cauză dovedește că a furnizat aceleași carduri altor persoane decât persoane fizice, în scopuri vădit străine de cel de reproducere pentru uz personal.
- 51 În plus, trebuie să se constate că problemele practice inerente identificării utilizatorilor finali și perceperii aceleiași redevențe nu pot justifica limitarea aplicării unei astfel de scutiri numai pentru livrarea cardurilor de memorie pentru telefoane mobile profesioniștilor care sunt înscriși la organizația însărcinată cu gestiunea redevențelor pentru copia privată. Astfel, o asemenea limitare ar introduce o diferență de tratament între diferitele grupuri de operatori economici în măsura în care, în ceea ce privește redevența pentru copia privată, aceștia din urmă se află cu toții într-o situație comparabilă, fie că sunt sau nu sunt înscriși la acest organism.
- 52 În al doilea rând, instanța de trimitere trebuie să verifice că întinderea, eficiența, disponibilitatea, publicitatea și simplitatea utilizării dreptului la rambursare permit atenuarea eventualelor dezechilibre create de sistemul de redevență pentru copia privată pentru a răspunde dificultăților practice constatate (a se vedea Hotărârea Amazon.com International Sales și alții, EU:C:2013:515, punctul 36).
- 53 În această privință, trebuie să se arate că, întrucât sistemul de redevență pentru copia privată în discuție în litigiul principal permite persoanelor obligate la plată să repercuteze cuantumul acestei redevențe asupra prețului telefoanelor mobile în cauză, iar utilizatorul final suportă, așadar, sarcina

respectivei redevențe, este în principiu conform cu echilibrul just între interesele titularilor dreptului de autor și cele ale utilizatorilor de obiecte protejate, menționat în considerentul (31) al Directivei 2001/29, ca numai cumpărătorul final al unui astfel de telefon să poată obține rambursarea acelei redevențe și ca rambursarea să fie condiționată de depunerea unei cereri în acest scop la organizația însărcinată cu gestiunea acestor redevențe.

- 54 În măsura în care această posibilitate este asigurată, nu contează dacă producătorii sau importatorii telefoanelor mobile în discuție, care au obligația de a plăti redevența pentru copia privată, dispun sau nu dispun de informații referitoare la calitatea de particular sau de profesionist a cumpărătorilor finali ai acestor telefoane.
- 55 Având în vedere cele de mai sus, este necesar să se răspundă la a șasea întrebare că articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29 trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale care impune plata redevenței pentru copia privată în sarcina producătorilor și importatorilor care vând unor profesioniști carduri de memorie pentru telefoane mobile, deși cunosc faptul că respectivele carduri sunt destinate să fie revândute de aceștia din urmă, fără a ști însă dacă cumpărătorii finali ai cardurilor sunt particulari sau profesioniști, cu condiția ca
- instituirea unui astfel de sistem să fie justificată de dificultăți practice;
  - persoanele care datorează redevența să fie scutite de la plata ei dacă dovedesc că au furnizat cardurile de memorie pentru telefoane mobile altor persoane decât persoanele fizice, în scopuri vădit străine de cel de reproducere pentru uz personal, știut fiind că această scutire nu poate fi limitată la livrarea numai către profesioniștii care sunt înscriși la organizația însărcinată cu gestiunea acestor redevențe;
  - sistemul respectiv să prevadă un drept de rambursare a acestei redevențe care este efectiv și care nu face excesiv de dificilă restituirea redevenței plătite, această rambursare putând fi efectuată numai în favoarea cumpărătorului final al unui astfel de card de memorie care, în acest scop, trebuie să adreseze o cerere la organizația menționată.

Cu privire la a treia întrebare

- 56 Prin intermediul celei de a treia întrebări, care trebuie analizată în al patrulea rând, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească cum trebuie interpretat articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29, privit în lumina precizării care figurează în considerentul (35) al acesteia, potrivit căreia anumite situații în care prejudiciul cauzat titularului dreptului „este minim nu pot da naștere unei obligații de plată”.
- 57 În această privință, trebuie să se arate, pe de o parte, că Directiva 2001/29 are ca finalitate să armonizeze numai anumite aspecte ale dreptului de autor și ale drepturilor conexe (Hotărârea Padawan, EU:C:2010:620, punctul 35). Pe de altă parte, economia sa generală este circumscrisă de mai multe dintre dispozițiile sale care evidențiază intenția legiuitorului Uniunii Europene de a acorda o marjă de apreciere statelor membre cu ocazia punerii directivei în aplicare, precum articolul 5 din aceasta, care prevede o serie de excepții și de limitări pe care statele respective sunt libere să le transpună în legislațiile lor naționale.
- 58 Pe de altă parte, în conformitate cu considerentul (35) al directivei menționate, în cazul anumitor excepții sau limitări, titularii de drepturi trebuie să primească o compensație echitabilă. Cu toate acestea, în anumite cazuri în care prejudiciul cauzat titularilor este minim, nu se poate impune plata unei astfel de compensații.

- 59 În același mod în care este permis statelor membre să prevadă sau să nu prevadă vreuna dintre excepțiile precizate la articolul 5 alineatul (2) din Directiva 2001/29, aceleași state au, astfel cum confirmă considerentul (35) al acestei directive, posibilitatea de a prevedea, în anumite cazuri care intră în domeniul de aplicare al excepțiilor pe care le-au instituit în mod liber, o scutire de la plata compensației echitabile atunci când prejudiciul cauzat titularilor de drepturi este minim.
- 60 Această concluzie trebuie să se aplice pe deplin excepției privind copia privată prevăzute la articolul 5 alineatul (2) litera (b) din directiva menționată.
- 61 Pentru motivele amintite la punctele anterioare, stabilirea unui prag dincolo de care prejudiciul poate fi calificat drept „minim” în sensul considerentului (35) al aceleiași directive trebuie să intre de asemenea în marja de apreciere a statelor membre, cu condiția, printre altele, ca aplicarea acestui prag să fie conformă cu principiul egalității de tratament, astfel cum este menționat la punctul 31 din prezenta hotărâre.
- 62 Având în vedere cele de mai sus, este necesar să se răspundă la a treia întrebare că articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29, privit în lumina considerentului (35) al acesteia, trebuie interpretat în sensul că permite statelor membre să prevadă, în anumite cazuri care intră în domeniul de aplicare al excepției privind copia privată, o scutire de la plata compensației echitabile, cu condiția ca prejudiciul cauzat în aceste cazuri titularilor de drepturi să fie minim. Este de competența acestor state să stabilească pragul unui astfel de prejudiciu, știut fiind că pragul respectiv trebuie aplicat în special în conformitate cu principiul egalității de tratament.

Cu privire la prima întrebare literele a) și b)

- 63 Prin intermediul primei întrebări literele a) și b), instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească care sunt efectele autorizației, date de titularul de drepturi, de a utiliza, printre altele în scopul reproducerii cu titlu privat, fișiere care conțin opere protejate, în lumina cerințelor ce rezultă din articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29, în special în ceea ce privește compensația echitabilă.
- 64 Din cuprinsul punctelor 24 și 25 din prezenta hotărâre reiese că nu este necesar să se dovedească faptul că utilizatorii respectivelor fișiere realizează efectiv reproduceri pentru uz personal din moment ce se prezumă în mod legitim că utilizatorii beneficiază pe deplin de punerea la dispoziție a acestor fișiere. În consecință, dacă un titular de drepturi autorizează o persoană fizică să utilizeze astfel de fișiere prin punerea acestora la dispoziția sa, simpla posibilitate de a utiliza fișierele menționate în scopul reproducerii operelor protejate justifică aplicarea redevenței pentru copia privată.
- 65 În aceste condiții, în ceea ce privește incidența asupra compensației echitabile a autorizării titularului de drepturi de a utiliza fișierele care conțin opere protejate, Curtea a statuat că, în cazul în care un stat membru a decis, în temeiul articolului 5 alineatul (2) din Directiva 2001/29, să excludă din domeniul de aplicare material al acestei dispoziții orice drept al titularilor de drepturi de a autoriza reproducerea pentru uz personal a operelor lor, un eventual act de autorizare adoptat de aceștia este lipsit de efecte juridice în dreptul statului respectiv. Prin urmare, un astfel de act nu are niciun impact asupra prejudiciului cauzat titularilor de drepturi dată fiind introducerea unei măsuri care îi privează de dreptul în cauză și, în consecință, nu poate avea nicio incidență asupra compensației echitabile, indiferent dacă aceasta din urmă este prevăzută în mod obligatoriu sau facultativ în temeiul dispoziției aplicabile din această directivă (a se vedea Hotărârea VG Wort și alții, C-457/11-C-460/11, EU:C:2013:426, punctul 37).

- 66 Din moment ce, în condiții cum sunt cele precizate la punctul anterior din prezenta hotărâre, autorizația menționată este lipsită de efecte juridice, aceasta nu poate da naștere, în sine, la o obligație de plată a vreunei remunerații, în temeiul reproducerii pentru uz personal de către utilizatorul fișierelor în cauză, în favoarea titularului de drepturi care a autorizat utilizarea lor.
- 67 Având în vedere considerațiile de mai sus, este necesar să se răspundă la prima întrebare literele a) și b) că Directiva 2001/29 trebuie interpretată în sensul că, în cazul în care un stat membru a decis, în temeiul articolului 5 alineatul (2) din această directivă, să excludă din domeniul de aplicare material al acestei dispoziții orice drept al titularilor de drepturi de a autoriza reproducerea pentru uz personal a operelor lor, autorizarea dată de un titular de drepturi pentru utilizarea de fișiere care conțin operele sale nu poate avea nicio incidență asupra obligației de plată a unei compensații echitabile pentru reproducerea efectuate conform articolului 5 alineatul (2) litera (b) din directiva menționată cu ajutorul unor astfel de fișiere și nu poate da naștere, în sine, la o obligație de plată a vreunei remunerații de către utilizatorul fișierelor în cauză în favoarea respectivului titular.

Cu privire la prima întrebare literele c) și d), precum și cu privire la a doua întrebare

- 68 Prin intermediul primei întrebări literele c) și d), precum și prin intermediul celei de a doua întrebări, care trebuie analizate în al șaselea rând, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă punerea în aplicare a unor măsuri tehnice menționate la articolul 6 din Directiva 2001/29 pentru dispozitivele utilizate pentru a reproduce opere protejate, cum sunt DVD-urile, CD-urile, MP3 playerele sau calculatoarele, poate avea o incidență asupra compensației echitabile datorate pentru reproducerea pentru uz personal efectuate cu ajutorul unor astfel de dispozitive.
- 69 În această privință, Curtea a statuat deja că măsurile tehnice la care se referă articolul 5 alineatul (2) litera (b) din directiva menționată urmăresc să limiteze actele neautorizate de titularii de drepturi, cu alte cuvinte să asigure o aplicare corectă a acestei dispoziții și să împiedice astfel actele care nu ar respecta condițiile stricte pe care le impune respectiva dispoziție (Hotărârea VG Wort și alții, EU:C:2013:426, punctul 51, precum și Hotărârea ACI Adam și alții, C-435/12, EU:C:2014:254, punctul 43).
- 70 Pe de altă parte, în măsura în care statele membre, iar nu titularii de drepturi, sunt cele care instituie excepția privind copia privată și care autorizează, pentru realizarea unei asemenea copii, această utilizare a unor opere sau a altor obiecte protejate, revine statului membru care a autorizat, prin instituirea acestei excepții, realizarea copiei private sarcina de a asigura corecta aplicare a respectivei excepții și de a limita astfel actele neautorizate de titularii de drepturi (Hotărârea VG Wort și alții, EU:C:2013:426, punctele 52 și 53, precum și Hotărârea ACI Adam și alții, EU:C:2014:254, punctul 44).
- 71 Având în vedere caracterul voluntar al aplicării măsurilor tehnice menționate la articolul 6 din Directiva 2001/29, Curtea a decis că neaplicarea lor nu poate conduce la înlăturarea compensației echitabile, chiar dacă există o astfel de posibilitate (Hotărârea VG Wort și alții, EU:C:2013:426, punctul 57).
- 72 Cu toate acestea, statul membru respectiv poate să stabilească nivelul concret al compensației datorate titularilor de drepturi în funcție de aplicarea sau de neaplicarea unor astfel de măsuri tehnice pentru ca aceștia din urmă să fie încurajați să facă uz de ele și să contribuie astfel în mod voluntar la corecta aplicare a excepției privind copia privată (Hotărârea VG Wort și alții, EU:C:2013:426, punctul 58).
- 73 În consecință, trebuie să se răspundă la prima întrebare literele c) și d), precum și la a doua întrebare că punerea în aplicare a unor măsuri tehnice menționate la articolul 6 din Directiva 2001/29 pentru dispozitivele utilizate pentru a reproduce opere protejate, cum sunt DVD-urile, CD-urile, MP3

playerele sau calculatoarele, nu poate avea o incidență asupra compensației echitabile datorate pentru reproducerile pentru uz personal efectuate cu ajutorul unor astfel de dispozitive. Această punere în aplicare poate avea însă o incidență asupra nivelului concret al respectivei compensații.

Cu privire la prima întrebare litera f)

- 74 Prin intermediul primei întrebări litera f), care trebuie analizată în al șaptelea rând, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă Directiva 2001/29 se opune unei reglementări naționale care prevede o compensație echitabilă pentru reproducerile efectuate din surse nelegale, și anume pe baza operelor protejate care sunt puse la dispoziția publicului fără autorizarea titularilor de drepturi.
- 75 Curtea a statuat deja că directiva menționată se opune unei legislații naționale care nu face distincție între situația în care sursa utilizată pentru realizarea unei reproduceri pentru uz personal este legală și cea în care această sursă este nelegală (a se vedea în acest sens Hotărârea ACI Adam și alții, EU:C:2014:254, punctul 58).
- 76 În această privință, Curtea a constatat că cerința unei interpretări stricte a articolului 5 alineatul (2) litera (b) din aceeași directivă se opune ca această dispoziție să fie înțeleasă, dincolo de restricția prevăzută în mod explicit, în sensul că impune titularilor dreptului de autor să tolereze încălcări ale drepturilor lor care pot însoți realizarea de copii pentru uz personal (a se vedea în acest sens Hotărârea ACI Adam și alții, EU:C:2014:254, punctul 31).
- 77 Curtea a arătat în plus că un sistem de redevență pentru copia privată, având caracteristici precum cele în discuție în litigiul principal, care nu face distincție, în ceea ce privește calculul compensației echitabile datorate beneficiarilor săi, între situația în care sursa utilizată pentru realizarea unei reproduceri pentru uz personal este legală și cea în care această sursă este nelegală, nu respectă echilibrul just care trebuie găsit între interesele titularilor dreptului de autor și cele ale utilizatorilor de obiecte protejate întrucât, într-un astfel de sistem, toți utilizatorii care achiziționează echipamente, aparate sau suporturi care fac obiectul respectivei redevențe sunt indirect penalizați (a se vedea în acest sens Hotărârea ACI Adam și alții, EU:C:2014:254, punctele 54-56).
- 78 Astfel, prin suportarea sarcinii aceleiași redevențe stabilite independent de caracterul legal sau nelegal al sursei din care sunt realizate astfel de reproduceri, acești utilizatori contribuie în mod necesar la compensația pentru prejudiciul cauzat prin reproduceri pentru uz personal dintr-o sursă nelegală care nu sunt autorizate de Directiva 2001/29 și sunt, prin urmare, obligați să își asume un cost suplimentar care nu este neglijabil pentru a putea realiza copiile pentru uz personal acoperite de excepția prevăzută la articolul 5 alineatul (2) litera (b) din directivă (a se vedea Hotărârea ACI Adam și alții, EU:C:2014:254, punctul 56).
- 79 Având în vedere cele de mai sus, trebuie să se răspundă la prima întrebare litera f) că Directiva 2001/29 se opune unei reglementări naționale care prevede o compensație echitabilă pentru reproducerile efectuate din surse nelegale, și anume pe baza operelor protejate care sunt puse la dispoziția publicului fără autorizarea titularilor de drepturi.

Cu privire la prima întrebare, litera e)

- 80 Prin intermediul primei întrebări litera e), care trebuie analizată în al optulea rând, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă Directiva 2001/29 se opune unei reglementări naționale care prevede o compensație echitabilă pentru reproducerile operelor protejate, care sunt efectuate de o persoană fizică pe baza sau cu ajutorul unui dispozitiv aparținând unui terț.

- 81 În această privință, trebuie arătat că articolul 5 alineatul (2) litera (b) din directiva menționată vizează trei elemente care determină împreună domeniul său de aplicare, și anume: obiectul reproducerii, persoana care o realizează și reproducerea însăși.
- 82 În ceea ce privește, mai întâi, obiectul reproducerii, trebuie amintit că dispoziția menționată prevede o excepție de la dreptul exclusiv al unui titular de a autoriza sau de a interzice reproducerea operei în cauză. Acest lucru presupune în mod necesar ca obiectul reproducerii vizate de aceeași dispoziție să fie o operă protejată, care nu este contrafăcută sau piratată (a se vedea în acest sens Hotărârea ACI Adam și alții, EU:C:2014:254, punctul 58).
- 83 În continuare, în ceea ce privește persoana autorizată să realizeze copierea, articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29 precizează că aceasta este numai o persoană fizică, care efectuează copii ale operei protejate în cauză pentru uz personal și în scopuri care nu sunt direct sau indirect comerciale.
- 84 În sfârșit, în ceea ce privește reproducerea însăși, articolul 5 alineatul (2) litera (b) din această directivă precizează numai suporturile pe care opera protejată poate fi reprodusă.
- 85 Astfel, în această privință este suficient să se compare redactarea excepției privind copia privată cu cea a excepției de la dreptul de reproducere prevăzute la articolul 5 alineatul (2) litera (a) din directiva menționată. În condițiile în care aceasta din urmă se aplică „reproducerilor pe hârtie sau orice suport similar, excepția privind copia privată este aplicabilă „reproducerilor pe orice suport”.
- 86 În schimb, modul de redactare a articolului 5 alineatul (2) litera (b) din aceeași Directivă 2001/29 nu precizează niciunde caracteristicile dispozitivelor pe baza sau cu ajutorul cărora sunt realizate copiile pentru uz personal. În special, aceasta nu menționează nimic în ceea ce privește natura juridică a legăturii, cum este dreptul de proprietate, care poate exista între persoana fizică, autor al reproducerii cu titlu privat, și dispozitivul utilizat de aceasta.
- 87 Or, trebuie arătat, pe de o parte, că excepția prevăzută de această dispoziție este de strictă interpretare, astfel încât nu permite o interpretare care să depășească ipotezele avute în vedere în mod explicit (a se vedea prin analogie Hotărârea ACI Adam și alții, EU:C:2014:254, punctul 23, și Hotărârea Melzer, C-228/11, EU:C:2013:305, punctul 24).
- 88 Pe de altă parte, directiva menționată are ca finalitate armonizarea numai a anumitor aspecte ale dreptului de autor (Hotărârea Padawan, EU:C:2010:620, punctul 35). Or, legiuitorul Uniunii a considerat, atunci când a omis să menționeze în aceeași directivă caracteristicile și particularitățile amintite la punctul 86 din prezenta hotărâre, că nu sunt relevante în lumina obiectivului urmărit de opera sa de armonizare parțială.
- 89 În consecință, aspectul dacă dispozitivul utilizat de o persoană privată pentru a efectua copii pentru uz personal trebuie să aparțină acesteia sau dacă poate aparține unui terț nu intră în domeniul de aplicare al articolului 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29.
- 90 În aceste condiții, articolul 5 alineatul (2) litera (b) din această directivă nu trebuie interpretat în lumina articolului 5 alineatul (5) din directiva menționată, contrar celor susținute de Comisia Europeană, întrucât această din urmă dispoziție nu are vocația nici de a afecta conținutul material al dispozițiilor care intră sub incidența articolului 5 alineatul (2) din directiva respectivă, nici în special de a extinde domeniul de aplicare al diverselor excepții și restricții prevăzute la acest articol (a se vedea Hotărârea ACI Adam și alții, EU:C:2014:254, punctul 26).

91 Având în vedere cele de mai sus, trebuie să se răspundă la prima întrebare litera e) că Directiva 2001/29 nu se opune unei reglementări naționale care prevede o compensație echitabilă pentru reproducerile operelor protejate care sunt efectuate de o persoană fizică pe baza sau cu ajutorul unui dispozitiv aparținând unui terț.

Cu privire la prima întrebare litera g)

92 Prin intermediul primei întrebări litera g), care trebuie analizată în al nouălea rând, instanța de trimitere solicită să se stabilească dacă Directiva 2001/29 se opune unei reglementări naționale care prevede o compensație echitabilă pentru reproducerile efectuate din surse nelegale, „printr-un alt mijloc”, cum este, de exemplu, internetul.

93 Potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, atunci când o instanță națională nu furnizează Curții elementele de fapt și de drept necesare pentru a răspunde în mod util la întrebarea care îi este adresată, această întrebare trebuie respinsă ca inadmisibilă (a se vedea în acest sens Hotărârea Belvedere Costruzioni, C-500/10, EU:C:2012:186, punctul 16, și Ordonanța Stefan, C-329/13, EU:C:2014:815, punctul 24).

94 În speță, instanța de trimitere nu oferă suficiente elemente privind natura reproducerilor care fac obiectul întrebării adresate.

95 În aceste condiții, Curtea nu este în măsură să răspundă în mod util la prima întrebare litera g). Prin urmare, aceasta trebuie respinsă ca inadmisibilă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

96 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a patra) declară:

- 1) **Articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională nu se opune unei reglementări naționale care prevede, în temeiul excepției de la dreptul de reproducere pentru copiiile pentru uz personal, o compensație echitabilă pentru suporturi plurifuncționale cum sunt cardurile de memorie pentru telefoane mobile, indiferent dacă aceste suporturi au sau nu au ca funcție principală realizarea unor astfel de copii, cu condiția ca una dintre funcțiile respectivelor suporturi, fie ea și secundară, să permită deținătorilor lor să le utilizeze în acest scop. Caracterul principal sau secundar al funcției menționate și importanța capacității de copiere a suportului pot influența însă cuantumul compensației echitabile datorate. În măsura în care prejudiciul cauzat titularilor de drepturi ar fi considerat minim, punerea la dispoziție a respectivei funcții ar putea să nu dea naștere unei obligații de plată a acestei compensații.**
- 2) **Articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29 nu se opune unei reglementări naționale care supune la plata redevenței destinate finanțării compensației echitabile, în temeiul excepției de la dreptul de reproducere pentru copiiile pentru uz personal, furnizarea suporturilor care pot fi utilizate în scopul reproducerii pentru uz personal, cum sunt cardurile de memorie pentru telefoane mobile, dar nu supune la plata acestei redevențe**

furnizarea componentelor destinate în principal să stocheze copii pentru uz personal, cum sunt memoriile interne ale MP3 playerelor, în măsura în care aceste diferite categorii de suporturi și componente nu sunt comparabile sau diferența de tratament la care sunt supuse este justificată, verificarea acestor aspecte fiind în sarcina instanței de trimitere.

- 3) Articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29 trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale care impune plata redevenței destinate finanțării compensației echitabile, în temeiul excepției de la dreptul de reproducere pentru copiiile pentru uz personal, în sarcina producătorilor și importatorilor care vând unor profesioniști carduri de memorie pentru telefoane mobile, deși cunosc faptul că respectivele carduri sunt destinate să fie revândute de aceștia din urmă, fără a ști însă dacă cumpărătorii finali ai cardurilor sunt particulari sau profesioniști, cu condiția ca
- instituirea unui astfel de sistem să fie justificată de dificultăți practice;
  - persoanele care datorează redevența să fie scutite de la plata ei dacă dovedesc că au furnizat cardurile de memorie pentru telefoane mobile altor persoane decât persoanele fizice, în scopuri vădit străine de cel de reproducere pentru uz personal, știut fiind că această scutire nu poate fi limitată la livrarea numai către profesioniștii care sunt înscrși la organizația însărcinată cu gestiunea acestor redevențe;
  - sistemul respectiv să prevadă un drept de rambursare a acestei redevențe care este efectiv și care nu face excesiv de dificilă restituirea redevenței plătite, această rambursare putând fi efectuată numai în favoarea cumpărătorului final al unui astfel de card de memorie, care, în acest scop, trebuie să adreseze o cerere la organizația menționată.
- 4) Articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29, privit în lumina considerentului (35) al acesteia, trebuie interpretat în sensul că permite statelor membre să prevadă, în anumite cazuri care intră în domeniul de aplicare al excepției de la dreptul de reproducere pentru copiiile pentru uz personal, o scutire de la plata compensației echitabile în temeiul acestei excepții, cu condiția ca prejudiciul cauzat în aceste cazuri titularilor de drepturi să fie minim. Este de competența acestor state să stabilească pragul unui astfel de prejudiciu, știut fiind că pragul respectiv trebuie aplicat în special în conformitate cu principiul egalității de tratament.
- 5) Directiva 2001/29 trebuie interpretată în sensul că, în cazul în care un stat membru a decis, în temeiul articolului 5 alineatul (2) din această directivă, să excludă din domeniul de aplicare material al acestei dispoziții orice drept al titularilor de drepturi de a autoriza reproducerea pentru uz personal a operelor lor, autorizarea dată de un titular de drepturi pentru utilizarea de fișiere care conțin operele sale nu poate avea nicio incidență asupra obligației de plată a unei compensații echitabile, în temeiul excepției de la dreptul de reproducere, pentru reproducerea efectuată conform articolului 5 alineatul (2) litera (b) din directiva menționată cu ajutorul unor astfel de fișiere și nu poate da naștere, în sine, la o obligație de plată a vreunei remunerații de către utilizatorul fișierelor în cauză în favoarea respectivului titular.
- 6) Punerea în aplicare a unor măsuri tehnice menționate la articolul 6 din Directiva 2001/29 pentru dispozitivele utilizate pentru a reproduce opere protejate, cum sunt DVD-urile, CD-urile, MP3 playerele sau calculatoarele, nu poate avea o incidență asupra obligației de plată a unei compensații echitabile, în temeiul excepției de la dreptul de reproducere, pentru reproducerea pentru uz personal efectuate cu ajutorul unor astfel de dispozitive. Această punere în aplicare poate avea însă o incidență asupra nivelului concret al respectivei compensații.

- 7) **Directiva 2001/29 se opune unei reglementări naționale care prevede o compensație echitabilă, în temeiul excepției de la dreptul de reproducere, pentru reproducerile efectuate din surse nelegale, și anume pe baza operelor protejate care sunt puse la dispoziția publicului fără autorizarea titularilor de drepturi.**
- 8) **Directiva 2001/29 nu se opune unei reglementări naționale care prevede o compensație echitabilă, în temeiul excepției de la dreptul de reproducere, pentru reproducerile operelor protejate care sunt efectuate de o persoană fizică pe baza sau cu ajutorul unui dispozitiv aparținând unui terț.**

Semnături